

Udvariásan, szélsőségek nélkül...

„A Fejér Megyei Hírlapnak olvasóink által legkedveltebb rovatai közé tartozik a Vélemények, viták című összeállítás, amelyben az olvasó egyben szerzőtársunk is. A nagy népszerűsége való tekintettel e rovatunk ezentúl új, reméljük, könnyebben olvasható formában jelenik meg” — írja a Vélemények, viták, állásfoglalások című, „olvasóik által legkedveltebb” rovat kopfjában a magát egyébként pártsemlegesnek (azaz vélemény-nélkülinek) hirdető szerkesztőség.

Ezúttal Gömör Albert „olvasójuknak” (valójában egy, G. Nagyné Maczó Ágnes antiszemita, MIÉP-es kifejezéssel: nemzeti megnyilvánulásait jól tűró újságírónak) az írását szerkesztik kiemelt, bekeretezett helyre a szerkesztők, hogy „minél udvariasabban, szélsőségek nélkül” fejtsék ki „álláspontját” **Eörsi Istvánról...** Aki, mi tagadás, rosszul tűri — e sorok írójával együtt — a zsidózást, s egy, az FMH-ban eddig részleteiben nem ismertett publicisztikában hozta nyilvánosságra türelmetlen — nos, igen, az antiszemitizmussal, a kizsákmányozás és más párti etnicizmussal, rasszizmussal szemben intoleráns — véleményét.

A közéleti felbolydulást az okozta, hogy G. Nagyné Maczó Ágnes a következőket találta mondani a Magyar Szocialista Párt frakcióvezetőjének, Szekeres Imrének március 17-én: „Az önök elődei, tisztelt Szekeres úr, az egykoron a magyargyűlölő Róth Manó, aki közismertebb nevén Rákosi Mátyás volt, centrumnak nevezte ki önmagát, és abból a centrumból internálta, lekulákozta és kivégeztette a fél országot.”

Hogy G. Nagyné Maczó Ágnes antiszemita, az nem vitás, nem is ebből a megnyilvánulásból derült ki első ízben, s azóta láthatjuk, nem is utoljára bizonyította ezt. (G. N. M. Á. „felelős magyar politikusként” részt vett a magyarországi antiszemita centrum legutóbbi tüntetésén is — a korábban kommunista rendőrbesúgó Csurka vezette MIÉP rendezvényén — ahol a tévé híradójának tanúsága szerint az alábbi transzparens is olvasható volt: „Éljen a magyar nő Maczó, vesszen Petó Manó”. Talán vásárolt a MIÉP-megmozdulásokon rendszeresen árusított magyar nyelvű Mein Kampf-ból is, ki tudja.

Mindenesetre filozofizáltak nem szoktak MIÉP-tüntetésre járni, úgy, hogy még a felforgató politikát hirdető Torgyán rosszlását is kivívják...)

De a téma, a Gömör Alberté, most nem ez. Gömör az 1952-es Új Termés című antológiából idézi **Eörsi István** költőnek, publicistának, drámaírónak, a Demokratikus Ellenzék egyik ismert alakjának egyik fiatalkori, Rákosit dicséző versét. („De azon a reggelen / az erdő nem beszélt, / csak állott nesztelen / és ünnep-

lyesen, / csak állott boldogan, széttárta karjait, — / hatalmas, komoly fák, / őrtálló katonák / így várták Rákosit.” „Eltársak! Az igazságért / fegyverrel harcolni szép, / De ismerjük előbb meg / az igazság fegyverét!”)

Majd szóba hozza a korabeli — akkor még igazi fideszes, Kővér László szerkesztőbizottsági felügyelete alatt szerkesztett — Magyar Narancsból azt a verset, melyben **Eörsi** „Wojtyla úrnak” apostrofálja II. János Pál pápa „őszentségét”, s azon zsörtölődik, hogy a sok-sok milliós kiadással járó pápalátogatástól „nem lesz olcsóbb a koton”.

Amit Gömör Albert bölcsen elhallgat, az az, hogy **Eörsi István** régen leszámolt a kommunizmussal, bizonyosan régebben, mint akár a Nappali holdban oly bájosan zsidózó — jelenleg a Magyarok Világszövetségében elől ülő, de az 1952-es költői termékekben még szintén rákosista-sztálinista mentalitással szereplő — Csoóri Sándor, akár az MDF alapításakor még „sem ellenzéki, sem kormánypárti” Csurka István. Azaz a jobboldali ellenzék jeles személyiségei.

Ami nem jelenti azt, hogy Cs. & Cs. kommunisták lettek volna. De közülük csak **Eörsi Istvánnak** „adatott meg”, hogy 8 év börtönbüntetésre ítélik az 1956-os forradalomban, a Rákosi-rendszer ellen való felkelésben játszott szerepe miatt. Így a kommunista költőségtől nem szavakban, hanem tettekben határolódott el.

Amit pedig Gömör Albert a „wojtylázásról” mond, kacagtató. **Eörsi István** ateista. Magyarországon az ateizmus, még az **Eörsi-féle** harcos-ironikus, a katolicizmus merevségét, életidegen mozdulatlanágát kigúnyoló istentagadás sem bűn.

Ellentétben az antiszemitizmussal, az alkotmányosan „nem preferált” etnicizmussal, a származás szerinti megkülönböztetéssel.

Hiába írja szerzőnk, hogy „az **E. I.**-féle ‘wojtylázás’ (...) sokkal többeket érintett, mondhatnám ütött szíven az országban, mint a Maczó-féle ‘róthmanózás’, rasszistának, zsidózónak, balkáninak, kirekesztőnek lenni nem ugyanaz, mint a képmutató katolicizmus ironikus-vidám kritikája — legyenek bár milliárdnyian az — **Eörsi** szerint nemigen változó — képmutatók.

Eörsi István nemrég nagy sikerű irodalmi esten vett részt Sárbogárdon. Hamarosan Székesfehérvárra is eljön — meghívta őt a Fehérvári Páholy.

Talán a pártsemleges FMH megkérdezi tőle: elég „udvariás, szélsőségek nélküli” volt-e Gömör Albert véleménye?

Hell István